

УДК 811.161.2:811.112.2

Ткачівська М. Р.

МОЛОДІЖНИЙ СЛЕНГ І ЙОГО КЛАСИФІКАЦІЇ

У статті подано огляд досліджень молодіжного сленгу, проаналізовано його функції та класифікації, запропоновано розгорнуту класифікацію молодіжного сленгу.

Ключові слова: молодіжний сленг, класифікація, функція, завдання.

Ткачівська М. Р. Молодёжный сленг и его классификации. – Статья.

В статье дается обзор исследований молодежного сленга, анализируются его функции и классификации, предлагается детализированная классификация молодежного сленга.

Ключевые слова: молодежный сленг, классификация, функция, задача.

Tkachivska M. R. Youth Slang and Its Classifications. – Article.

The article discusses the notion of youth slang and its main characteristics. The author of the research reviews different classifications of youth slang by many famous foreign and Ukrainian scholars, gives its generalized classification, defines the term "youth language".

Key words: youth slang, jargon, language, classification.

Зближення світів, зміна державного устрою країн, їх економічного розвитку впливають не тільки на культурний та економічний розвиток суспільства, розширення його світогляду, зміну пріоритетів, норм, еталонів, а й залишають безпосередній відбиток на мові. О. Кондратюк зазначає: «Упродовж часу, коли наша мова перебувала під впливом тоталітарної системи, визнавався єдиний стандарт літературної мови» [2]. Починаючи з 90-х років спостерігається мовне розкріпачення, входження в літературу тих лексичних одиниць, які за часи тоталітарного режиму засуджувалися цензурою. До них належав і молодіжний сленг, який повсякчас був присутній у розмовній мові. Незважаючи на присвоєне його носіям «клеймо невихованості», молодіжний сленг щоразу змінювався, заповнював нові ніші мови, які з'являлися з розвитком цивілізації. Він повсякчас відображав ознаки певних відрізків часу, про що також зауважує О. Кондратюк. У 60-х роках сленг «був наслідком підвищеного інтересу до наркотиків, популярної музики, постійної еuforia. Сленг 70-х містив велику кількість епітетів, що стосувалися невдах: «wally», «nurd» тощо. У сленгу 80-х років переважали слова, що стосувалися грошей і роботи» [2].

За тим, які лексичні одиниці молодіжного сленгу найбільше відомі мовцям, можна дізнатися, у який час проходила його молодість (навіть якщо ці сленгізми нині не перебувають у його активному користуванні). Цей запас сленгових одиниць мовця відрізнятиметься від сленгового запасу його дітей. Сленгові корпуси різновікових груп його дітей, як і різновікових груп дорослих людей, відрізняються один від одного. Тобто, як наголошує С. Левікова, існує не тільки різниця між мовою батьків і дітей, а й мовою між старшими й молодшими братами та сестрами [17, с. 8]. Це означає, що поява нових одиниць молодіжної лексики не очікує на зміну покоління, а є перманентним процесом.

Науковці не завжди мають можливість у своїх дослідженнях вчасно реагувати на появу нових молодіжних лексичних одиниць. Це стосується й появи нових лексикографічних джерел, для яких неможливо йти в ногу із часом. Як зазначає в передмові до словника «*Abgefahren – Eingefahren. Ein Wörterbuch der Jugend- und Knastsprache*» Е. Шьонфельд, «як і кожен словник, цей також у час своєї появи вже є застарілим. Мова живе та змінюється» [20, с. 6]. Отже, словники є тільки проміжним етапом для фіксації динамічного молодіжного сленгу. Подібне зустрічаємо в Є. Коломіїця в передмові до словника «*Русско-немецкого словаря современного молодежного жаргона*». Дослідник вважає, що його словник є тільки «одним із варіантів вирішення складного завдання створення коллокваційної лексикографії» [16, с. 5]. Відповідно, дослідження молодіжної лексики та її впорядкування є безперервним процесом і постійно потребує наукових розвідок.

Дослідженню молодіжного сленгу/жаргону вчені завжди приділяли особливу увагу. До них належать О. Горбач, Л. Ставицька, Й. Дзендзелівський, О. Кондратенко, І. Приходько, Л. Підкуймуха, Н. Шовгун, К. Котелевець, О. Данилевська, О. Глазова, С. Мартос, О. Поздняков, М. Грачов, Є. Поливанов, Л. Скворцов, К.-Е. Зоммерфельдт, Й. Бартманн, Т. Гольгер, Г. Нельсон, С. Мюллер, В. Готтшальк, В. Феттер, Д. Шпангель, Е. Фельдбуш, Г. Шрайбер та ін.

Метою статті є огляд класифікацій молодіжного сленгу на сучасному етапі дослідження та їх узагальнення. До головних завдань належить такі: з'ясувати основні характеристики молодіжного сленгу, дати визначення терміна «молодіжна мова», здійснити огляд класифікацій молодіжної мови/сленгу/жаргону відомих зарубіжних і вітчизняних учених і подати узагальнену класифікацію молодіжної мови (молодіжного сленгу).

Термін «молодіжний сленг» часто розглядається як синонім до термінів «молодіжний жаргон»,

«молодіжний соціолект» (в О. Христенко «молодіжний сленг/жаргон, молодіжна мова, молодіжне арго» [7, с. 5]). Інші учені розмежовують терміни «жаргон» і «сленг», проте вважають термін «соціолект» (у нашому випадку «молодіжний соціолект») одним із найвдаліших. У німецькомовних наукових дослідженнях зазвичай зустрічаємо термін «Jugendsprache» («молодіжна мова»), який слугує збірним поняттям для термінів *Pennälersprache*, *Schülersprache*, *Teenagersprache*, *Studentensprache* та інших. При цьому молодіжна мова розглядається як складова національної мови й залежить від неї (аналогічно – *Kindersprache*). Тому під час аналізу німецького молодіжного соціолекту поряд із термінами «молодіжний сленг» і «молодіжний жаргон» вважаємо можливим використання характерного для німецької лінгвістики терміна «молодіжна мова».

Молодіжна мова завжди виходить за межі встановленого літературного стандарту й демонструє свою відкритість, розкутість і динамічність. Як вважає О. Кондрацюк, «...досі в наукових колах почасти домінує розуміння молодіжного соціодіалекту як «мовного хуліганства» [2]. Подібне зустрічаємо також в А. Домашнєва, який говорить про те, що молодіжні висловлювання, які баланують на межі розкутості, за естетичною сутністю не заслуговують схвалення й не є безпечними у вихованні високої культури [1]. Розуміємо це як реакцію на нівелювання молодими людьми еталону моралі та сформованих цінностей, оскільки молодіжна мова легко виходить за межі дозволеного. Сміливість, надмірна відвертість у висловлюванні, явне утрирування, фіглярство є невід'ємними елементами більшої частини молоді, готової до ризику та змін, що й відображається в молодіжному мовленні (гротескне перебільшення, ризикований жарг, розкутість тощо).

Як уже зазначалося, лексичний корпус, яким послуговуються молоді люди, не є незалежним від національної мови, базується на ній і є її важливим складником. Він є своєрідним «пропускним пунктом» у світ молодих людей, це їхня візитівка для самоствердження й узвичаєння «серед своїх».

На думку О. Христенко, «...молодіжний сленг сам по собі є складною структурною організацією, що включає до свого складу ще декілька вужчих підсистем залежно від приналежності представників молоді до певної соціальної чи соціально-професійної групи, має регіональні й гендерні відмінності у використанні» [7, с. 5]. Музична тематика, спорт, школа, поведінка, оцінка, стосунки між молодими людьми та стосунки в суспільстві в цілому, нетерпимість до позиції старших, наставників, правоохоронних органів, тема принад і насолод, у тому числі тема «забороненого плоду» належить до основних тематик спілкування серед молоді. Теми зі сфери статевого життя належать до поширених

серед молодих людей. Як зазначає М. Хун, молодь запозичує поняття, які мають звучати вульгарно. Такі запозичення часто отримують нове значення («auf den Sack gehen») [10, с. 17]. Як демонструють дослідження, до важливих складових молодіжної мови належить сленг, жаргон, арго, у тому числі вульгаризми й табуйовані вислови (М. Гайнеманн, Й. Беннеке, Е. Лапп). Вони використовуються в різному співвідношенні, що залежить від багатьох чинників, у тому числі суб'єктивних. Існує низка найбільш розповсюджених вульгаризмів, які є типовими для молоді. Е. Лапп наводить приклад слова *Scheiße*, що є характерним вульгаризмом для молодіжної комунікації: «*Scheißbladen, Scheißauto, scheiß drauf, mach keinen Scheiß, bescheißen, scheißbegal*» [12, с. 71]. Значна частина таких лексичних одиниць увійшла в розмовну мову, і нею послуговуються також інші вікові групи.

Аналізуючи молодіжний сленг, дослідники відносять до його важливих характеристик метафоризацію й гіперболізацію. Використання метафоризації – це маніфестація молодою людиною умінь по-своєму переосмислити речі й виявити креативність у пошуку нестандартних, часто несподіваних порівнянь (*Donnerkannone – Person mit sehr lauter Aussprache; Saxophon; Knabberkiste – Mund; Denkwerg – Dummkopf* [19]). Реалізація нестандартного мислення проявляється в характеристиці як позитивних, так і негативних позначень предметів, рис характеру людини тощо. Лексикон молодих людей демонструє наявність синонімічних рядів, на основі яких проглядається словотвірна креативність молоді. Наприклад: *Dummkopf – Nichtsraller, Nichtsblicker, Nichtspuller, Nullchecker, Volllampe, Dämel(tier), Denkwerg, Denkmeister, Hirschkopf, Hasenhirn, Hunk, Dumpfbacke, Triviale, Bodenturner, Dünnbrettbohrer, Vollsocke, Kammeltänzer, Halbbomber- Expresschecker, Dösi* [19, с. 166]. О. Поздняков пропонує такі види метафоричних перенесень найменування: на основі подібності за формою, функцією, на основі подібності зовнішньої та внутрішньої ознаки, перехід від зовнішнього до внутрішнього, від конкретного до абстрактного, опредмечування [6].

Присутність максималізму в житті молодої людини є важливим елементом не тільки її становлення, а й прогресу. При цьому одним із важливих її чинників є сприйняття світу й уявлення про що-небудь у збільшених порівняно з реальними розмірах, тобто гіперболізація. За словами М. Хуна, «гіперболізація виражає схильність молоді до гігантизму. Молодь хоче шокуючими дієсловами висловлювати свій протест проти існуючої мовної норми. Крім того, молодь має намір збільшити свою значимість мовними засобами» [10, с. 18]. При цьому використовуються форманти, які є носіями підсилення. Наприклад, *supergeil, hypergeil, megageil, echt toll*. У молодіжному лексичному

коні існують слова, які позначають гіперболізовану як позитивну, так і негативну оцінку. Її значення визначає контекст. Порівняймо: *Superbirne* – 1) positiv: Person mit hoher Denktelligenz, 2) negativ: Person mit wenig Denktelligenz [19].

Поруч зі словами, які є носіями певних ознак, у німецькій мові існує низка «порожніх слів» (наприклад, *halt*), які зазвичай є вставними словами, використовуються як «текстові прольоти» й виконують зазвичай роль мовних інкрустаторів. Вони також у свій спосіб дублюють чуттєвий стан мовця й часто переходять у загальноживану мову. Порівняймо з думкою Є. Коломійця: «Молодіжна мова еліптична: молоді люди, як правило, не вживають «зайвого», що не має суб'єктивної значущості слова» [16, с. 6].

До них також належить низка вигуків, які демонструють емоційний стан мовця, здивування, обурення тощо. Ними є як німецькі лексичні одиниці, так і запозичення. Наприклад: *shit*. Запозичення (переважно з англійської мови) також займають важливий пласт у молодіжній лексиці й потребують окремого аналізу.

Науковці по-різному підходять до впорядкування й аналізу різних пластів молодіжної лексики. Відповідно, існує низка класифікацій, здійснених за різними параметрами (з лексикологічної перспективи, семантики, синтаксису, словотвору, а також класифікації з урахуванням професійного спрямування, віку, гендеру, інтересів тощо). Будь-яке впорядкування лексичних одиниць у групи не є остаточним і щоразу поповнюється іншими групами, змінюється чи подається в іншій інтерпретації.

Так, О. Христенко виокремлює в молодіжному сленгу «ядро, яке складає загальноживаний сленг, одиниці якого є зрозумілими для широкого загалу й використовуються людьми різних категорій у повсякденній комунікації, та периферію. Периферійні кола у свою чергу представлені спеціальним сленгом (соціальними жаргонами), у тому числі сленгом професійних груп, а також особливими підсистемами, що межують з арготичною закритою лексикою» [7, с. 5].

О. Шапочкіна наводить такі приклади варіацій німецького молодіжного сленгу: 1) персоніфіковані узагальнення (*der Punker* – панк, дивак з ірокезною зачіскою; 2) «модні прикметники» (*famos, kolossal, allerliebst*); 3) кліше та сталі вирази (*Kein Bock auf nix!* – відсутність будь-якого бажання щось робити; 4) експресиви (*der Gehirnbonze* – учений) [8].

Розглядаючи молодіжну мову з лексикологічної перспективи, Я. Андрутсопулоса веде мова про слова й вирази, які не належать до варіантів стандартної мови; постійно використовуються в мові молодих людей; частково також сприймаються як стереотипи «мовної» поведінки молодих людей [9, с. 10].

П. Шлобінські пропонує таку характеристику молодіжної мови: оноματοпоетика, англійзми, ідіоматика/вирази; модифікатори; алітерація, специфічна лексика соціальної групи, комунікативні частки, лексичні новоутворення [15, с. 13]. А. Ласт розглядає такі специфічні для молодіжної мови ознаки мови: 1) англійзми; 2) підсилення слів; 3) новоутворення слів; 4) гіперболізація; 5) специфічна лексика соціальних груп [13, с. 35–68].

Ширшу й детальнішу класифікацію молодіжної лексики пропонують П. Шлобінські та К. Шмід. Науковці виділяють такі групи молодіжної лексики: 1) вітання, звертання й позначення партнерів; 2) зручні в користуванні назви та вислови; 3) жваві вирази та стереотипні пустопорожні слова; 4) метафоричний, здебільшого гіперболізований спосіб мовлення; 5) репліки зі словами захоплення й осудження; 6) просодична мовна гра, скорочення й послаблення звуків, а також графічно-стилістичні засоби; 7) вигуківна комунікація; 8) словотвір, нові слова, нове значення, новотвір, розширення значення слова, скорочення слів [15, с. 212].

Дослідження дає нам можливість визначити основні характеристики молодіжної лексики, а також окреслити особливості молодіжної мови (*Jugendsprache*), до яких належить економність/лінійне розширення висловлювання, зручність і легкість під час використання молодіжної лексики, певні фонетичні (скорочення й послаблення звуків) і графічно-стилістичні закономірності (скорочення слів, гіперболізація та метафоризація), а також творення нових лексичних одиниць і нових значень слів, розширення старих значень тощо. Молодіжна мова може бути виражена як окремими лексичними одиницями, у тому числі вигуками, комунікативними частками, вставними словами, так і висловами, готовими штампами, репліками, словосполученнями, а також грою слів, що часто використовуються для маніфестування словесної яскравості, іронії, вміння «перекидатися» словами, «декларування» креативності, демонстрації вмілого поводження з молодіжним мовним матеріалом. Як зазначає М. Хун, «такі стилістичні засоби, як гумор, іронія, недооцінка, переоцінка, використовуються в молодіжних мовах, щоб приємніше зобразити обтяжливий стан речей» [10, с. 52].

Образ слабшого – це один із проявів «самодостатності» серед молодих людей. Л. Левицька та І. Микитка виділяють такі групи сленгізмів, які використовують молоді люди, щоб образити та принизити своїх ровесників та оточення: зовнішність людини (*der Kurze, der Nabelkusser*); риси характеру (*der Schlaffi, der Warmduscher*), інтелектуальні здібності (*der Denkwerg, der Diddl*); поведінка та особисте життя (*der Suffel, Diplom-Alker*); професії (*der Kopfgartner, der Bartkratzer*) [3, с. 98].

Існує багато сфер діяльності, до яких молоді люди проявляють своє зацікавлення. Г. Генне розрізняє серед них сім найважливіших: 1) комунікативні стосунки в групі; 2) стан; 3) сприйняття; 4) музика; 5) об'єкти захоплення; 6) школа; 7) світогляд і політика [11, с. 212–213].

У своєму дисертаційному дослідженні О. Поздняков наводить тематичну класифікацію вітчизняних дослідників О. Огуя та С. Маринчиної, які виокремлюють вісім тем лексики молодіжного сленгу: 1) привітання; 2) відносини/коло друзів; 3) вислови здивування й захоплення; 4) дівчата/жінки; 5) хлопці/чоловіки; 6) сексуальне життя; 7) неформальні групи; 8) наркотики [6, с. 55–56].

О. Кондратюк під час аналізу сленгу зупиняється на його професійному аспекті. Дослідник зазначає: «У XVIII – XIX столітті на Полтавщині, де кобзарювання було досить поширеним явищем, сліпі бандуристи мали свій власний сленг, який називався «лебійською мовою». Деякі номінації лебійської мови фігурують у сучасному молодіжному сленгу (лахати – дерти лаха, кльово – кльово)» [2]. Дослідник поділяє лексичні одиниці молодіжного сленгу на такі, що вживаються в середовищі людей, які мають справу з комп'ютерами (юзери – користувач), цікавляться автомобілями (резина, скати – шини), захоплюються музикою (вертушка – CD-програвач). Вона зазначає, що власний сленг мають книголюби, газетярі, спортсмени та інші. Крім того, О. Кондратюк звертає увагу на різне середовище, у якому використовується сленг (шкільний, студентський сленг), та «кримінальний сленг, що вживається у відповідному середовищі, хоча завойовує позиції в розмовно-побутовому мовленні інших суспільних верств» [2].

На думку С. Левікової, «молодіжний сленг має низку особливостей і відмінностей від інших сленгів, наприклад професійних (лікарів, юристів, бухгалтерів та інших), соціальних прошарків (кримінального світу, бомжів, «нових руських» та інших) тощо» [17, с. 6]. Характеризуючи молодіжний сленг, С. Левікова подає таку сферу зайнятості та причетності до них молодих людей: комп'ютери, неформали, армія, ПТУ, вуз, школа, наркомани, кримінал, спорт, музика [17, 6].

О. Поздняков здійснює поділ молодіжного сленгу на 13 груп: 1) особи; 2) оцінки; 3) дозвілля; 4) навчання, фізична й розумова діяльність; 5) спілкування; 6) заборонені речі; 7) частини тіла; 8) фізичний і психічний стан; 9) сексуальні контакти; 10) конфлікт; 11) фізіологічні функції; 12) одяг і гігієна; 13) побут [6, с. 57].

Досліджуючи семантичну структуру корпусу молодіжної лексики, а також беручи до уваги вже існуючі класифікації, виділяємо такі підгрупи: 1) позначення осіб і їх характеристика (розумові здібності, схильність до чогось, риси характеру, зовнішність); 2) стан і процес (здивування, розча-

рування, байдужість, повільність у діях тощо); 3) оцінка, погроза, вимога, зверхність, висміювання тощо (демонстрація вищості та здатність наполягати на своєму); 4) вільний час (хобі, відпочинок), принади й спокуси (жінки, чоловіки, гроші, машини, сфера статевого життя, алкоголь, наркотики, тощо), музика, спорт, інтернет, позначення предметів побуту, їжа, одяг, взуття тощо; 5) навчання; 6) інше (ставлення до суспільства (у тому числі правових органів), політики, культури тощо).

Як зазначалося, до основних джерел поповнення молодіжної лексики належать іншомовні запозичення, а також лексичні модифікації, новоутворення, творення нових значень для існуючих слів тощо. При цьому використовуються всі можливі засоби, за допомогою яких досягається поставлена перед комунікантом мета (використання лексичних одиниць, у яких реалізується емоційність висловлювання, експресія, гіперболізація, підсилення інтенсивності дії та її втілення, перебільшена позитивна чи негативна оцінка тощо).

Вищезазначене дає можливість окреслити термін «молодіжна мова», визначити її особливості й функції. Отже, «молодіжна мова» (Jugendsprache) – це низка характерних для мовлення молодих людей лексичних одиниць (у тому числі вигуків, вставних слів) і готових висловів (у тому числі каламбурів, гри слів), які переплітаються із загальноживаною лексикою, використовуються як на рівні молодіжних угруповань із певними територіальними й індивідуальними особливостями, так і на рівні молодих людей у цілому, створені ними й для них; поповнені новоутвореннями кожного нового покоління або замінені новими значеннями вже існуючих лексичних одиниць із характерною для них модифікацією, метафоричністю, гіперболізацією, категоричністю тощо; здатні приживатися в мові на певний час, переходити в розмовну мову, зникати, в окремих випадках знову відроджуватися; доповнені іншомовними вкрапленнями, здебільшого англійськими (рідше доповнюються запозиченнями з інших мов; для українців – також запозичення з російської, польської, угорської тощо). Молодіжна мова накладається на матрицю національної мови, є її частиною, функціонує за її законами й не може бути незалежною від неї. Вона створена з метою самоідентифікації й відокремлення від інших соціальних і вікових груп, а також для згуртування собі подібних і маніфестації свого авторитету та ролі в групі.

Насамкінець варто зазначити, що дослідження молодіжної мови в цілому відіграє важливу роль у лінгвістиці, має широку палітру наукових розвідок і неодмінну потребу в подальшому вивченні. Здійснена систематизація молодіжної мови розширює можливості її всебічного дослідження й окреслення її функцій, а також підтверджує її значимість як предмета подальших наукових розвідок.

Література

1. Домашнев А. Проблемы классификации немецких социолектов / А. Домашнев // Вопросы языкознания. – М., 2001. – № 2. – С. 127–139.
2. Кондратюк О. Молодіжний сленг як мовне явище / О. Кондратюк [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ji.lviv.ua/n38texts/kondratyuk.htm>.
3. Левицька Л. Німецький молодіжний сленг та його лексико-семантичні особливості / Л. Левицька, І. Микитка // Вісник ХНУ. – 2013. – № 1052. – С. 94–99.
4. Мартос С. Взаємодія професійно орієнтованих жаргонів і молодіжного сленгу / С. Мартос, К. Лисюк // Науковий вісник ХДУ. Серія «Лінгвістика»: збірник наукових праць. – Х. : Вид-во ХДУ. – 2013. – Вип. 17. – С. 90–94.
5. Поздняков О. Номінативні процеси в сучасному німецькому молодіжному слензі (системно-квантитативне дослідження словників і періодичних видань) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.04 / О. Поздняков ; Одес. нац. ун-т ім. І.І. Мечникова. – О., 2010. – 20 с.
6. Поздняков О. Номінативні процеси в сучасному німецькому молодіжному слензі (системно-квантитативне дослідження словників і періодичних видань) : дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.04 / О. Поздняков ; Прикарпат. нац. ун-т ім. В. Стефаника. – Івано-Франківськ, 2010. – 216 с.
7. Христенко О. Німецький молодіжний сленг: лінгвокогнітивний та соціолінгвістичний аспекти : автореф. дис. ... канд. філол. наук / О. Христенко. – К., 2009. – 20 с.
8. Шапочкіна О. Дефініційна характеристика молодіжного сленгу сучасної німецької мови / О. Шапочкіна // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологічна». – 2013. – Вип. 38. – С. 140–141. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Nznuoaf_2013_38_44.pdf.
9. Androutsopoulos J. Jugendsprache langue des jeunes youth language. Linguistische und soziolinguistische Perspektiven / J. Androutsopoulos. – Peter : Lang Verlag ; Frankfurt am Main ; Berlin, New York ; Paris ; Wien, 1998. – 325 S.
10. Chun M. Jugendsprache in den Medien. Kranenburg / M. Chun. – Essen : Universität Duisburg-Essen, 2007. – 345 S.
11. Henne H. Jugend und ihre Sprache. Darstellung, Materialien, Kritik / X. Henne. – Berlin ; New York, 1986. – S. 208–213.
12. Lapp E. «Jugendsprache»: Sprechart und Sprachgeschichte seit 1945. Ein Literaturbericht / E. Lapp // Sprache und Literatur in Wissenschaft und Unterricht. – 1989. – № 63. – S. 53–75.
13. Last A. «Heiße Dosen» und «Schlammziegen» - Ist das Jugendsprache? / A. Last // OBST. – Osnabrück, 1989. – № 41–S. 35–68.
14. Schlobinski P. «Frau Meier hat AIDS, Herr Tropfmann hat Herpes, was wollen Sie einsetzen?» Exemplarische Analyse eines Sprachstils / P. Schlobinski, F. Januschek // OBST. – 1989. – № 41. – S. 1–35.
15. Schlobinski P. Alles ist eine Frage des Stils. Zur sprachlichen Kommunikation in Jugendcliquen und -szenen / P. Schlobinski, K. Schmid // Muttersprache. – 1996. – № 3. – S. 211–225.

Джерела ілюстративного матеріалу

16. Коломиец Е. Русско-немецкий словарь современного молодежного жаргона: около 2000 слов и выражений / Е. Коломиец. – М. : АСТ ; Восток-Запад, 2005. – 326 с.
17. Левикова С. Большой словарь молодежного сленга / С. Левикова. – М. : ФАИР-ПРЕСС, 2003. – 928 с.
18. Никитина Т. Молодежный сленг. Толковый словарь / Т. Никитина. – 2-е изд., испр. и доп. – М. : АСТ Астрель, 2009. – 1102 с.
19. Ehmann H. Endgeil – Das voll korrekte Lexikon der Jugendsprache / H. Ehmann. – München : C.H. Beck, 2005. – 178 S.
20. Schönfeld E. Abgefahren – Eingefahren. Ein Wörterbuch der Jugend- und Knastsprache / E. Schönfeld ; Europäisches Übersetzer-Kollegium, 1986. – 139 S.